

პროტესტანტები, ვინ არიან ისინი?

პროტესტანტები - ეს ქრისტიანებია, რომლებიც შიუტეოგნებიან რამოდენიმე დამოუკიდებელი ქრისტიანული გალუსუბიდან ერთს. პროტესტანტები, კათოლიკები და მართლმადიდებლები ოზიარებენ ქრისტიანობის ძირულ პრინციპებს. მაგალითად ყველა ისინი აღიარებს წიგის რწმენის სიმბოლოს, რომელიც მიიღო კლემის პირველმა ყრილობამ 325 წელს. მათ კვლას სწავლი იქნა ქრისტეს სიკვდილი, დაკრძალვა და აღდგომა, მის დფილაციი არსი და მომავალი მოსვლა. სამიკე მიმდინარეობა ბიბლიას თვლის დექრიტის სიტყვად და კონსება, რომ მონარება და ოწმენა აუცილებელია, რათა პენდეს მართლიული სიცოცხლე და აცდე ჯოვანეთს. სააგენტოს „ოპერაცია შევიდობას“-ს ინფორმაციის თანახმად მოულას მხოლოდი თვლება 600 მილიონი პროტესტანტი. 900 მილიონი კათოლიკი და 200 მილიონი მართლმადიდებელი. თუმცა კათოლიკების, მართლმადიდებლების და პროტესტანტების შეხედულებები ზოგიერთ საკითხში კრთხმანებს ეკიდნება. პროტესტანტები ყვალაზე მაღლა აყენებენ ბიბლიის აგტორიტეტს და ყოველი ადამიანის უფლებას, განსარტოს ის ისე როგორც თვითონ თვლის სწორად. მართლმადიდებლები და კათოლიკები კი უფრო აფასებენ თავიანთ ტრადიციებს და სწავლი, რომ მხოლოდ ამ კადუსის ხელმძღვანელებს შეუძლიათ ბიბლიის მართლებრივ განსარტება. ძირითადი განსხვავებები ამ საშ მამრინარეობას შორის თავისი ფესვებით მიღიან საძირკვლადადებული აზრების პალიტრაში. თუმცა მოუხედავად განსხვავებებისა ფაქტი ქრისტიანი კონსება ქრისტეს ლოცვას, რომელიც იმანეს სასარგებაში დაწერილი (17): „მე მხილოდ ამითზე არ გეგვდონები, არამედ იმათზეც, ვინც ჩემი მოწამენა იქნებიან თავიანთი სიტყვით რათა ყველანი ერთი იყოს.“

ქვემოთ მოყვანილია რამოდენიმე პასუხი კონტენტზე, რომლებიც შესაძლოა თქვენ გაგიჩნდეთ, ამ განსხვავებებთან დაკავშირებით, რომელიც გვხვდება მართლმადიდებლურ, კათოლიკურ და პროტესტანტულ კლემის შორის. მაგრამ ჯერ განვიხილოთ პროტესტანტების მოკლე ისტორია.

პროტესტანტული კლემისის ისტორია.

ერთ-ერთი პირველი პროტესტანტულ რეფორმატორთაგან იყო, დათოიმეტყველების პროტესტორი, მდგრადი იან გუსი, წარმოშევით ხდიავი, რომელიც ცხოვრობდა თანამდებრივე ჩეხეთის ტერიტორიაზე და 1415 წელს

რწმენისათვის წამეტედი განდა. გუსი ასწავლიდა, რომ წმიდა წერილი უფრო მოძვრია კიდრე ტრადიციები. ჩ17 წელს მოკლ ეპრიაში გაფრცელდა პროტესტისტები, როდესაც მეორე დათვის მიზანების მიზანები და კათოლიკე მღვდელების სახელად მარტინ ლუთერის მოუწიდა პროტესტის დათვის მეორე ეკლესიას განახლებისაკენ, ის ამბობდა, როდესაც ბიბლიის შედის მელესური ტრადიციების კონფლიქტში, მაშინ საჭიროა დაუქორილო ბიბლიის. ლუთერის განაცხადა, რომ ეკლესია უმართებულოდ იქცევა როდესაც მყიდის სამოთხეში მონაცემის შესაძლებლობას ფულზე ის ასევე თვალიდა, რომ გადარჩენა მიიღება იქთ წრისტესადმი რწმენით და არა ცეკვილობით, დაიმსახურო მარადიცელი საცოცხლელ კითხვით საქმეებით. ენდო მოკლ მსოფლიოშია გაფრცელებული პროტესტისტები, რის შედეგადც ჩამოყალიბდა ისეთი ეკლესიები, როგორიცაა: ლუთერანული, ანგლიკანური, პოლანდიური რეფორმატორული, ხოლო მოგვანებით - ბათქისტური, თროფლაბოიანური და ს ხევია. პირველი რესპუტაცია იგნე პრისხანეს დროს მოგიძინებ პრიტესტანტები და ჩ90 წლისათვის უპარ ცამბირშიც იყენებ, კუროდ ტობოლსკში („ხატი და ნაჯახი“ 98 გვ) დღეს რესი პროტესტანტების რიცხვი მიღიონაშე ითვლება („ობერაცია შეფილობა“ 467 გვ).

შენიშვნა

არც კათოლიკები, არც მართლმადიდებლები და არც პროტესტანტები არ აღიარებს მორმონებს და იქონივს მოწმეებს წრისტიანულ ეკლესიებად. დღეს მოაგვალ პროტესტანტებს სურს დაუბრუნდეს პირველი სურტის ეკლესის სიწმინდეს. ამ პროტესტანტთაგან უმრავლესობას ჰქვად ეგიზგელიური, ვინაიდან ისინი უმორჩილებიან მოციქული პავლეს მოწმდებას „ოღონდ მოიქცით წრისტეს სახარების დორისად, . . . თქმებ დგანართი ქრის სულით და კრისულოვნებ იღწვით სახარების რწმენისათვის“. (ფილა. 1 : 27).

რატომ მარტაგან პროტესტანტები ბიბლიის თავიდა, საგუთრივ თავისთვის?

პროტესტანტები ამბობენ, რომ თათოუელი წრისტიანი პასუხისმგებელია საგუთან სულიერ ცხოვრებაზე და თათოუელს შეუძლია გამარტოს ბიბლია. ისინი ეფუძნებიან მოციქულთა საქმეებს (17 : 11) სადაც ნათელია: „ესენი უფრო გეთილ შეიძლება იყენებ თესალონიკელებზე მათ მოკლია გულმოდინებით მაიდან სიტყვა, ფოკლოდელ არჩევნენ წერილებს, ნამდვილად ასე თუ არის“. ბიბლია ასებს გვეუბნება ჩვენ: „ჩავიმართოთ“ დაურთის სიტყვა გულში, რომ არ უეცოდთ მას წინაშე (ფს. 118 : 11) მოციქული პავლე აქებს რა ტამოთეს, უებნება: „რადგან უქ ხომ ბავშვობიდანვე იცი საღვთო წერილები, რომელთაც ძალებთ შენი დაბრძენება სახსნელად წრისტე იქთს რწმენაში“ (2 ტომ. 3 : 15).

რას ფირობენ პროტესტანტები ეკლესიურ ტრადიციებზე?

ეკლესიური ტრადიციების მიმრთ პროტესტანტების აქვთ, გრძა იმ შემახევებისა, როდესაც ეს ტრადიციები ეწინააღმდეგება წერილს. ისინი უყრდნობიან, პირველ რიგში, იქთს შენაშენებს მარკოზის სახარებაში (7 : 8) „პინაიდნ თქმებ მიატოვეთ დათვის მცნებები და იცავთ პაცია გადმოცებას . . .“ და მათეს სახარებაში (ჩ5 : 3, 6) „თქმებ რაღატომ არდიშვთ დათვის მცნებას“

თქმენთვის აუცილებელია გაიზარდოთ დაურთიან ერთობაში, ამისათვის შეიძინეთ ბიბლია და იკითხეთ იგი ყოველდღე ნელარ დაუბრუნდებით ძველ ცოდვით აღსავს ცხოვრებას. ყოველდღე ილიცეტ დაურთის წინაშე იქთ წრისტეს სა ხელით არა უმცირეს წ წუთისა, შემავდრომ საკუთარ თავზეც მოუყევთ სხვებს იუსტე და, უკიდურეს შემთხვევაში, პვირაში ერთხელ მაინც შეხვდით სხვა წრისტიანებს მოზიარებისათვის, ლოცვისათვის და კრისმანების განსწავლისათვის. „თქმებში დამწყები კითხვით საქმისა შეასრულებს კიდეც იქთ წრისტეს დღემდე“ (ფილა. 1 : 6).

შეგეწით დაურთი.

მაგალითები, სადაც მართამის ან წმინდანების მიმართ ლოცულობდეს გინმჟ-ისინი თვალიან, რომ ბიძათა კომპლაკს ლოცვების მიმართვას აღმიანებისაკენ, რომლებიც განდაიცახონენ და ოუნდაც ქრისტიანებისკენ, რომლებიც სამოთხუში იმყოფებიან. ისინი ამ აზრის აფექტების ქორიუ რჯველზე (18 : 10-12) სადაც ნათქამია: „წე იქნება შენს შორის . . . მკვდართა გამომკითხველი“. დაქროსმა შსჯავრი დასჭირ საულის იმის გამო, რომ იყო სამუკალის გარდაცხალების შექმდებ უფრო მასთან კონტაქტში (1 ნეტ. 10 : 13-14).

რას ფიქრობენ პროტესტანტები ქალწულ მართამზე?

პროტესტანტები თვალიან, რომ მართამი იყო დაქროსმადმი ქრისტიანული მორჩილების შეგნებაში მაგალითი და რომ ის იქსოს შობამდე დარჩა ქალწულად. ამის დამატებიც უდიდესი მაგალითია მათუეს სახარება (1 : 25) სადაც ნათქამია, რომ იოსებმა არ იცოდა ის, სანაც არ შობა თავის პირში. იგრიუში სხვა ადგილუბან ბიძლიადან სადაც, იქსოს დებზე და მშებზე საუბარი (მათ. 12 : 46; 13 : 55-56; მარკ. 3 : 3; იოა. 2 : 12; 7 : 3). პროტესტანტებს არ იწამო, რომ მართამი უცოდგავლი გახლდათ, ვინაიდან ლეუგის სახარებაში (1 : 47) მან დაქროს თავისა მსხველი უწიდა. ის რომ უცოდგელი ყოფილიყო, მაცხოვარი არც დასჭირდებოდა.

როგორ შეიძლება იყოს ერთ ეკლესიაზე ჟეტი?

პროტესტანტებს სწავლის, რომ არის მხოლოდ ერთი ჭეშმარიტი ეკლესია, მაგრამ არ თვალიან, რომ ის არის ადამიანისაგან შექმნილი რომელიმე თოვანიზაციის ნაწყლი. ეს ჭეშმარიტი ეკლესია შედება ადამიანებისაგან, რომლებსაც უყავას დაქროსმა და მონანებულები ესახეროებან მას იქსო ქრისტესაგმი რწმენით. მოდგრადი პროტესტანტები ეკლესიები როგორიცაა მაგალითად: ლუთერანული და მნელოგანური როგორიც გათოლიკური და მართლმადიდებლური ეკლესიები თავს თვალიან მოციქულთა ეკლესიას შოამომძღვრებად ხოლო სხვა პროტესტანტები თვალიან, რომ უბევ დიდი ხანა რაც მსახურობა ხელიასშია გაცდა რომელიმე ერთი ეკლესის საზღვრებს. პროტესტანტებს სწავლი, რომ თუ ისინი მიჰყებიან იქსოს რჩევას, მაშინ შეძლებულ გაიგონ ხელმძღვანელი ან ეკლესია დაქროსმაგან არის თუ არა. აურიდეთ ცრუ წინასწარშეტყველებს . . . მათი ხავთვით იცნობთ მათ განა გვლიდან ეკრძენს კრებენ ან ბირგაგადან დაგვარები? . . . გინც შეუბნება: უფალო, უფალო! ეგველა როდი შეგა ცათა სახუცველუში, არაუდ ის, გინც შეასრულებს ჩემი ზეციური მამის ნება-სურვილს“ (მათ. 7 : 15, 16; 21).

იღებენ თუ არა პროტესტანტები შეგი მსოფლიო კრებას?

პროტესტანტები იღებენ ისტრიული საეკლესიო კრებების დადგენილებების უმრავლესობას, მაგრამ შეუცდომლადაც არ თვალიან მათ. ასეთი დამოკიდებულება დაფუძნებულია იმ ფაქტზე, რომ ზოგიერთი დადგენილებება, კერძოდ, ბოლო თო ნიგიას კრებაზე მაღისული, ეწინააღმდეგება კრისტიანების ხატების საკითხში. მათ შორის პირების მარელზე, რომელიც ჩატარდა 754 წელს ხატების გამოყენება იყო აკრძალული, ამ დროს, როცა ქიორეზე 787 წელს გადაწყვიტეს, რომ ხატები აუცილებელია. პროტესტანტები კრების

გადაწყვეტილებას მხოლოდ მაშინ იღებენ, როდესაც ისინი ეთანხმებიან ბიძლითს მოღვაწეობას.

რას ფიქრობენ პროტესტანტები ეკლესიის მაშებზე?

პროტესტანტები პატივის სცემენ და აფასებენ ეკლესიის მაშების მოღვაწეობას (კელუსის ხელმძღვანელები, რომლებიც (ცხოვრიბინები მოციქულთა შექდებ), როცა ეს სწავლებანი წერილობას თანხმობაში იმყოფებიან. ეს იმ ფაქტს ეფუძნება, რომ ხმირად ეკლესიის მაშები არ ეთანხმებიან ერთმანეთს.

როგორია პროტესტანტობა აზრი წმინდანთა ნაწილებზე?

პროტესტანტების არა სწავლი, რომ წმინდანთა ნაწილები შეიძლება იყოს რამდენიმე განსაკუთრებული ძალა, გინაიდან ბიძლია არ ასწავლის ამას. პროტესტანტები თვლიან, რომ ეკლესის ძვლების შემთხვევა, რომლებმაც შეკვდანი აღადგინეს (4-ე ჟეფ. 13 : 21) გახლდათ მხოლოდ დაქროსმა მათინებელის შექლულება, მიეცა კლისესთვის თომაგი სული, რაც იყო კლიაზე (4-ე ჟეფ. 2 : 9), სწორედ ეკლესის ხიკვდილის შემდეგ მომხდარის სახწაულომა თორჯერ გადააკარბა კლიას მოხდენილ სახწაულების რიცხვს. პროტესტანტები თვლიან, რომ ბიძლიადში არ არის სხვა მითითებული იმის შესახებ, რომ ქრისტიანები პატივის უნდა სცემდნენ გარდაცვლილთა გამაჟებს. ამიტომ ისინი მათ არ მიაგებენ პატივს.

პროტესტანტულ ეკლესიების მსახურობა უმრავლესობა, რატომ არ ატარებს ანაფორას და რატომ არ უწოდებენ მათ „მამას“?

პროტესტანტი მსახურებია იმიტომ არ ცემებენ ანაფორას, რომ არც იქსო და არც მოციქულები არ ატარებდნენ რამდენ სპეციალურ ტანსაცქელს. ესევე, ა ხალ დათქმაშიდაც ამასთან დაკავშირებით არაგითარი მითითება არ არის.

ჩემები დამადასტურირება მათ „მამას“ არ უწოდებენ, გინაიდან რომ იქსო თქება შათუს სახარებაში (23 : 9), „ნერც მამას უწოდებოთ ნერაგის ქვეყნაზედ . . .“ რაც იმას ნიშავს, რომ ჩემ სული მმრანებლად დაქროსმის გარდა არაგინ არ უნდა გამოფაცხადოთ.

რატომ არ გარდაისხავს პროტესტანტები პარჯვარს და რატომ აქეთ მათ სხვა ჯვარი?

პროტესტანტები არ არიან წინააღმდეგი პარჯვარის გადაწყვიტისა, მაგრამ რა ხან წერილი ამის შესახებ არ ასწავლის, ასევე ისინც არ მოღვაწეობენ ასე. პროტესტანტები და კათოლიკები მართლმადიდებლებიდან განსხვავებით აქვთ თბილებულ გამოიყენონ უბრალო ჯვარი.

რატომ არ ის კანკულები პროტესტანტულ და კათოლიკურ ეკლესიებში?

პროტესტანტების და კათოლიკების სწავლი, რომ კანკული ხიმოლორუბის ფარდას, რომელიც ჰყოფდა ხალს წმინდაზე - წმინდაზების იერუსაბლიმის

ტაბარში, ისინი თვლიან, რომ როცა დექრომბა ის თრად გაპყო იქსოს სიკვდილის დროს (მათ. 27 : 5) ამით მან თქვა, რომ ჩვენ აღმო ვართ მიხვდნ გაყიფილები, იმ სისწლის გამო, რომელიც მან დატვირთ რათა ჩვენ ჰყოფილიყვათ ნაპატიჟით თუ მოვინანიებთ და ვირწმუნებთ ქრისტეს გადარჩენისათვის.

როგორ შეუძლიათ პროტესტანტებს მსახურება ჩატაროთ ისეთ ადგილებზე, როგორიცაა კინოთეატრები, ისინი ნომ არ არიან წმინდა და განათლებელინი?

იქომ თქვა მათუეს სახარებაში (18 : 20) „კანადან, სადაც ორი არ სამა უკრუბდი ჩემი სახელით, მეც იქა ვარ მათ შორის“. პროტესტანტებს სწამო, რომ დავთასმსახურება იწმინდება არა ადგილით, სადაც მსახურება ტარდება, არა უცნობით, არამედ ქრისტეს თანდასწრებით მორწმუნებოთ გულებში. ასევე ამბობს ბიბლია, რომ დაქრისის ტამარი გახდაგათ ქრისტიანები და არა შეცნობა: „წევთ არ იცით, რომ დაფის ტამარი სარო და დაფის სული ცოცხლობს თქვენში?“ (კორ. 3 : 16). ბიბლია გვიჩვენებს, რომ პარგვლი ქრისტიანები მსა ხურებას ატარებდნენ სხვადასხვა ადგილებში: სკოლაში (საქ. 19 : 9), ებრაულ სიახოებში (საქ. 18 : 4, 26; 19 : 8), ებრაულების ტამარში (საქ. 3 : 1) და საგუთარ სახლებში (საქ. 2 : 46; 5 : 42; 10 : 7; ფილ. 1 : 2; კოდ. 4 : 15; რომ. 1 : 6 : 5 და 1 კორ. 16 : 19). ბიბლიას თანაბნებ მახარობლებური მსახურება ტარდებოდ ძრანარის პირის (საქ. 16 : 13), ქეჩაში (საქ. 2 : 14) და მოუღნებზე (საქ. 17 : 17) ბიბლიაში არ არის არცერთი დამოწმება იმისა, რომ პარგვლი ქრისტიანები მსახურებას ატარებდნენ საეკლესით შენობაში.

როგორ მივიღოთ პარადიოული სიცოცხლე და მოგვიდეთ ზეცაში
მოციქულმა პეტრემ, როცა მას ახალიოფური შეკათხვა დაუსტეს უპასუხა ასე: „მოიხაიეთ და ყოველი თქვენგანი მოიხასოლის იქსო ქრისტეს სახელით ცოდნების მისატექებლიდა“ (საქ. 2 : 37-38) უფალმა იქსომ თქვა მარკოზის სახარებაში (16 : 16) „ვინც იორწმუნების და მოიხათლება, ვადარისება; ხოლო ვინც არ იორწმუნებს, მსჯავრდადებული იქნება“. უფასელოთ წერილში მოციქული პავლე წერს (2 : 8-9) „ვინაიდნ მადლიათ სარო გადარჩენილოება, რწმენის მეშვეობით, და ეს თქვენგან ვა არაა, არამედ დაფის ნიჭია. არა საქმესაგან, რათა არავინ დაიკავხნოს“.

გადარჩენა - ეს დაქრისის ნიჭია, რომლის დამსახურებაც არ შეგვიძლია გეთალი საქმებით. ის დაფუქნებულია ჩვენი ცოდნების მონაბიებაზე და ქრისტეს მიერ მსხვევრებიდან გადატებული სიცოცხლის რწმენზე. შეად სარო თუ არა თქვენ, ბიბლიარი ენდა მოიხასიოთ თქვენი ცოდნები და გადასცეთ თქვენი სიცოცხლე ქრისტეს. თუ მზად სარო იღოიცეთ ასეთი ლოცვის:

„ზეციერო მამა მე ვალიარე, რომ ცოდნები ვარ, მოგვივარ შენთან იქსო ქრისტეს სახელით და გთხოვ მაპატიო. როგორიც შენ ვინდა, მინღლო, ისეთ დამინად შემტენა. მომეცი ანბლი გული, რომელიც ისურვებდა სიმართლით მოქავებას. ამინ!“

თუ თქვენ ასე იღოიცეთ და ეს გულწრფელი გაპყოფით, მაშინ თქვენი ცოდნები ნაპატიჟით და მიღლეთ მარადოული სიცოცხლე (1 იოა. 5 : 13). ესდა

თქვენი ჩვეულების გამო? . . . ამრიგად, თქვენ გააუქმეთ დაფის მცნება თქვენი ჩვეულებით“.

პროტესტანტების უმრავლესობა რატომ არ ნათლიავს ჩოდებს?

პროტესტანტების უმრავლესობა თვლის, რომ ბაგშეები სიკვდილის შემდეგ აფრიცებულება, რომ ნათლობა უნდა მოჰყევობდეს მონაცებას (საქ. 2 : 3). ისინი აფენებენ ამ შეხედულებს მეფისა მეორე წიგნზე (12 : 23), სადაც აღწერილია მეფე დავითის პატარა ვაჟის სიკვდილი. დავითი დამრწმუნებით ამბობს, რომ მოგ დორ და ის ნახევს თავის შვილს ზეგაში. ბიბლია ასევე ამბობს, რომ ბაგშებმა არ იციან კუთილი და ბოროტი (მეორე რჯვლ. 1 : 39). რომალით წერილში (5 : 13) დაწერილია: „მაგრამ, თუ რჯველი არ არის, ცოდნა არ ითვლება.“ იქომ თქვა: „გამოუშები ბაგშეები და ნუ აბრკოდებოთ მათ ჩემთან მოხსეფლებულად, გინაბიძის მაგათანარებისა ცათა სახეფეხებით“. (მათ. 19 : 14) პროტესტანტები ამბობენ, რომ ბიბლიაში ჩვილების ნათლითისა არცერთი შემოსვევა არ არის. მითუმეტეს, რომ იქსომ ცოდნა წლამდე კლოდა თავის ნათლობას.

რატომ ინათლებიან პროტესტანტები სელახლა წყალში, როცა ისინი ზრდასრულინი ხდებიან? არის თუ არა ეს ცოდვა?

ამ კონვაჩი პასუხისმაგრის პროტესტანტები მიმართავნ მოციქულთა საქმებს (19 : 1-17) მოციქულებ პავლებ მონალია 12 კაცი, რომელებიც მანაძლე იყვნენ მონათვლელია. მრავალი პროტესტანტი თვლის, რომ ნათლობა მონაცების გარეშე უაზრობა. რახან ჩვილს არ შეგვლია მონაცება იმის გამო, რომ მათ მეორები და ბოროტი, მაშინ ზრდასრულთ ხშირად ურჩევენ სელახლად ნათლობას მონაცების შემდეგ.

რატომ არა აქვთ პროტესტანტებს ეკლესიებში და სახლებში სატები?

პროტესტანტები ფლეის, რომ ათი შენგა კრიძალავს (გამოს. 20 : 4) თაყვანისცემისათვის სატების გამოყენებას: „არ გაიგოთ არაბები, არც რამე ხატი იმისა, რაც არის მაღლი ცაში, დაბლა მიწაზე და წყალში მიწის ქვეშ.“ ლევითანთ წიგნში ჩაწერილია (26 : 1): „არ შეიქნათ ქრისტები და ქანდაკები არ აღმართოთ სეკული, არ ჩადგით თქვენს ქვეყნაში მონატელი ქვები სათაფანოდ, რადგან მე გარ უფალი თქვენი დაწერილი“. შეორე რჯვლში (4 : 15-16) უფალი ამბობს: „ძალაზე ფრთხილად იყავით, რაგა არ გინხასვთ არაგათარი სახე, როცა უფალი გელაბარა კუბოდათ ხორცებში (მთაზე) ცეცხლის შეაგულიდან, რომ არ გამოყნათ და არ გაიგოთ ქსნდავი, რამე კრისის ხატი მამრის თუ მდექრის გამოსახულება“. ამიტომ, პროტესტანტები არ იყენებენ ხატებს თაყვანისცემისათვის. ფრთხილობებს, რომ ზოგიერთმა ადამიანმა ისე სატებს ნაცვლად დაქრისისა.

რატომ არ ლოცულობენ პროტესტანტები წმინდანებთან ან ქალწელ მარიამთან?

პროტესტანტები ამჯობინებენ მიჰყენებ იქსოს დარიგებებს, სადაც ის გვაწვებულიდან ჩვენ, თუ რა უნდა ვთქვათ დაცვითის „მამა ჩვენთ, რომელი ხარ ცხოვ შინა/“ (მათ. 6 : 9). პროტესტანტები ამბობენ, რომ წერილში არ არის